

Bilag til Bet. o. Lovf. om Ændr. i L. ang. privat Arbejdsanvisning.

Som foran anført bestemmer Loven om autoriserede Sygeplejersker, at Sygeplejebureauer, som anviser autoriserede Sygeplejersker, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen og staa under dennes Tilsyn.

Under Forhandlinger med Socialministeriet har Sundhedsstyrelsen — med Indenrigsministeriets Tilslutning — erklæret sig villig til — i Samarbejde med Arbejdsdirektoratet — under denne sin Tilsynsvirksomhed ogsaa at inddrage Spørgsmaalet om Størrelsen af den Betaling, der afkræves Sygeplejerskerne af vedkommende Anvisningsbureau, samt Spørgsmaalet om Længden af den Periode, i hvilken de enkelte Sygeplejersker kontraktligt staaar til Raadighed alene for det enkelte Bureau, og herefter vil en Ordning som den foran omtalte, hvorefter Tilladelse til privat Arbejdsanvisning af autoriserede Sygeplejersker kun tillades imod en Autorisation, ikke kræve nogen Lovændring.

For saa vidt angaar saadanne Bureauer, der kun beskæftiger sig med Anvisning af Arbejde til ikke autoriserede Sygeplejersker, og som derfor ikke er omfattet af Sundhedsstyrelsens Tilsyn efter den fornævnte Lov, vilde man ikke være utilbøjelig til at mene, at disse Kontorer ligger saa nær op til Husgerningskontorer, at de i og for sig maa kunne anses som omfattet af Bestemmelserne i Lovens § 2. Socialministeriet vil dog anse det for rettest, at der med Henblik paa disse sidstnævnte Kontorer indføres en ny Bestemmelse i Lovens § 2, hvorefter det udtrykkeligt forbydes uden Bevilling for Betaling at tilbyde eller yde Mellekomst ved Anvisning eller Fremskaffelse af Sygeplejehjælp, der ikke er omfattet af Lov Nr. 140 af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker.

Saafernt det maatte vise sig, at den foreslaaede Fremgangsmaade ikke medfører den tilsigtede Forbedring af de paaklagede Forhold, maa man forbeholde sig at søge tilvejebragt en Ordning, hvorefter al Anvisning mod Betaling af Arbejde til Sygeplejersker, som ikke foretages af den offentlige Arbejdsanvisning eller af Sygeplejerskernes egne Organisationer, forbydes.

Det tilføjes, at hverken Indenrigsministeriet, Sundhedsstyrelsen og Arbejdsdirektoratet eller de to fornævnte Organisationer af Sygeplejersker har haft noget at indvende imod, at det rejste Spørgsmaal foreløbigt søges ordnet efter de foran anførte Linier.

Under Henvisning til foranstaaende skal jeg anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling i Landstinget af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

I Forslagets § 2 indsættes som nyt Litra a):

Som nyt Stk. 2 indsættes: „Det er endvidere forbudt uden Bevilling for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellekomst ved Anvisning eller paa anden Maade ved Fremskaffelse af Sygeplejehjælp i Tilfælde, der ikke er omfattet af Bestemmelsen i § 7 i Lov Nr. 140 af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker.“

Litra a) — der bliver til Litra b) — affattes saaledes:

I Stk. 2, der bliver til Stk. 3, indsættes i 1ste Pkt. efter „Husgerningskontor“ Ordene: „eller de i Stk. 2 nævnte Kontorer for Anvisning af Sygeplejehjælp“; i 2det Pkt. ændres „Husgerningskontors“ til „Kontorenes“, og i sidste Pkt. udgaar Ordet „væsentlig“.

Som nyt Litra c) indsættes:

I Stk. 3, der bliver til Stk. 4, indføres efter Ordet „Punktum“: „samt Stk. 2.“

Som nyt Litra d) indsættes:

Stk. 4 bliver til Stk. 5.

I Litra b) — der bliver til Litra e) — ændres „Stk. 4“ til „Stk. 5“.

Ludv. Christensen.

Egedorf.

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning.